

ΕΙΣ ΤΟ ΡΟΣΣΗ

δέκα στίχοι

Ἡ πρώτη, ἡ εὐμορφότερη τῶν Ἀθηνῶν γυναῖκα
μοῦπε νὰ γράψω σήμερὰ γιὰ σένα στίχους δέκα!
— Γράφω τῆς εἶπα ἑκάτ'... — Δέκα μονάχα θέλω,
φθάνει νὰ δῶ μέσα σ' αὐτοὺς τὰ Ρόσση στὸν Ὀ-
θέλλο..
— Τοὺς γράφω... εἶπα κάθισε γιὰ μιὰ στιγμή σιμά
μου...
— Γράψε καὶ βάλ' ὑπογραφή ἂν θέλῃς τ' ὄνομά μου...
— Ἦως; τὸ δικό σου τ' ὄνομα νὰ πῆσῃ σ' ἄλλα χέρια;
Ἦ, Δυσδαίμονα, μ' ἐσφαξες μὲ δώδεκα μαχαίρια!!
καὶ βλέπεις, ὅτι ἔγινα ἐγώ, χωρὶς νὰ θέλω,
σ' αὐτοὺς τοὺς δέκα στίχους μου, ὁ Ρόσση στὸν
Ἰσθέλλο!!

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ Κασσάνδρα ἤνοιξε τὸ στόμα τῆς!
Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη δύναται νὰ γίνῃ
χρῆσις τοῦ ὀνόματος τούτου, καίτοι εἶνε ὀλίγον ἀνδρικόν.
Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα τῆς εἰς τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα
διὰ νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὰ μέλλοντα νὰ γίνωσιν... ὅταν
ἔλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτὸς μετὰ τῶν φίλων του. Κα-
νεὶς ὅμως δὲν τὴν ἐπίστευσε, διότι τὰ μέλλοντα αὐτὰ εἶνε
τόσον ἀπώτατα, ὥστε ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι
καὶ ἡ μεγαλειτέρα μαντικὴ δύναμις ἤμπορεῖ νὰ τὰ προ-
εἴπῃ ἀσφαλῶς.

*

Καὶ τί εἶπεν ἡ νεωτέρα Κασσάνδρα;
Ὅπως ἡ προμήτωρ τῆς, ἀπαίσια μαντεύματα! Ἡ ἐκ-
λογὴ τοῦ Μητροπολίτου Κερκλληνίως θὰ εἶνε ἄκυρος, αὐ-
τὸς δὲ ἄξιος καθαιρέσεως καὶ ἀφορισμοῦ, ὅπως καὶ οἱ κοι-
νωνήσοντες αὐτοῦ. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ τολμηρὰ σχέδια θὰ
τὰ ἐκτελέσῃ ἡ «Νέα ἐθνικὴ Κυβέρνησις». Ὅταν ἀνεγινώ-
σκομεν πρό τινων ἡμερῶν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης πάσχει,
ἐκινήσαμεν δυσπίστως τὴν κερχλήν, ἀλλ' ὅταν ἀνέγνω-
μεν τὸ ἄρθρον του αὐτό, δὲν μᾶς ἔμεινεν ἔχνος ἀμφιβολίας
περὶ τῆς παθήσεώς του, ἥτις δύναται νὰ εἶνε καὶ παρά-
κρουσις ἐγκεφαλικῆ.

*

Εἶνε ἄξιον σημειώσεως.
Ὁ «Σύλλογος» δὲν θεωρεῖ πολὺ βεβαίαν τὴν «Νέαν
ἐθνικὴν Κυβέρνησιν» καὶ λέγει, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς
«Πρωίας» εἶνε τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν ἣ
περιπτώσει ἡ ψῆφος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ φέρει αὐτὴν εἰς
τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κράτους.

*

Ἦως γνωρίζομεν, ἀλλὰ μὲ ἐπιφύλαξιν, καὶ τὰ πρόσωπα,
ἅτινα θὰ σχηματίσωσιν τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν Κυβέρνη-
σιν.

Εἶνε οἱ υἱοὶ καὶ ἐγγονοὶ τῶν σήμερον ἐπιδόξων ὑπουρ-

γῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δη-
λιγιάννη, ὅστις τότε, ἐπειδὴ δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε
παῖς, θὰ εἶνε... παλιμπικίς.

Καὶ εἰς διάλογος δεσφῶν τὴν προξενηθεῖσαν βχθεῖαν
ἐντύπωσιν ἐκ τοῦ ἄρθρου.

— Ὁ Κερκλληνίως θὰ μείνῃ Μητροπολίτης περισσό-
τερον καιρὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς προκατόχους του.

— Καὶ πῶς τὸ ξέρεις;

— Μὰ ἀφοῦ θὰ τὸν καθαιρέσῃ ὁ Δηλιγιάννης... ὅταν
θῆλθῃ πρωθυπουργός!

Τσοπατάιος

ROSSI - SHAKESPEARE

Κάθε σου βῆμα, κάθε κίνησί σου,
αἱ στάσεις σου, τὰ βλέμματα, ἡ μορφή σου,
τοῦ κεφαλιοῦ σου αἱ τρίχες, τῆς μιλιᾶς σου
οἱ μυστικοί, ψηλοὶ χρωματισμοί,
ποῦ ἀστράφτουν 'ε' τ' ἀνθρώπ' γεράματά σου,
κ' οἱ ἐκφραστικοί, βαθεῖς σου λογισμοί,
ὄλος, τόσ' ἄλλ' 'ε' τὴν ψυχὴν τὸν 'μπῆκες,
ποῦ λές κ' ἀπ' τὸν δαιμόνιο νοῦ του βγῆκες.

Ι. Γ. Τσοκασιδάνος

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ

Ὁ Σταμ. Ἰωάν. Πρωῖος, ἀνεψιὸς τοῦ δικαστικοῦ λογιῶ ἀρχιερέως
Ἀδριανουπόλεως Διορθίου Πρωῖου, τοῦ μετὰ τοῦ πατριάρχου καὶ
τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων τῷ 1821 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπαγχνο-
σθέντος, ἐγενήθη ἐν Χίῳ κατὰ τὸ ἔτος 1813. Διασωθεὶς ἐκ τῆς φο-
βερῆς ἐν Χίῳ σφαγῆς τῷ 1822, κατέφυγε μετὰ τῆς οικογενείας του
καὶ τῆς τοῦ μεγαλύτερου ἐξαδέλφου του Σταμ. Κ. Πρωῖου εἰς Ἀγ-
κῶνα τῆς Ἰταλίας, ἐνθα ἔμεινε μέχρι τοῦ ἔτους 1824, ὅτε μετὰ
τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐπαναστάσεως, δεκαπενταετίς νεὸς μετέβη εἰς
Σύρον, ἐνθα συνεπλήρωσε τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ μόρφωσιν ἣν ἤρ-
χισεν ἐν Ἰταλίᾳ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον παρὰ
τῷ ὀλίγον πρότερον ἐκεῖ ἐγκαταστάθηντι ἐξαδέλφῳ του Σταματ. Κ.
Πρωῖω, ὅστις ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Ἀγγλίαν ὡς διευθυντὴν καὶ συνέ-
ταιρον τοῦ ἐν Μαγικεστρῶ καταστήματός του.

Ἀποκτήσας ἱκανὴν περιουσίαν ὅπως ζῆσθ' ἀνέτως τὸ λοιπὸν τῆς
ζωῆς του ἐπανῆλθε κατὰ τὸ 1855 εἰς Ἐρμούπολιν, ἐνθα διέμεινε μέ-
γαλ' οὐκ ἐλάττω τὸ τραπεζιτικὸν ἐπάγγελμα. Ἀπέθανε
δὲ ὁ Στ. Ι. Πρωῖος τὴν νύκτα τῆς 25 Μαρτίου 1884, ἀφοῦ ἐρωτα-
γώγησεν ἕνεκα τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς ἀπλῆτως τὴν ὥραν κατὰ τὴν
συνοικίαν Βαπορίου αἰκίαν του.

Τὸν Σταμ. Ι. Πρωῖον διέκρινε τὸ ἐντὸς καὶ εὐθὺς τοῦ χαρακτη-
ρος, ἡ ἀγνή φιλοπατρία καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἥρωας τῆς ἡμετέρας
παλιγγενεσίας λατρεία του. Ἀγνοῦ δὲ τοιοῦτου αἰσθήματος ἐμ-
φανοῦμενος συνέταξε τὴν διαθήκην αὐτοῦ, δι' ἧς πλὴν ἄλλων γεν-
ναίων, σχετικῶς πρὸς τὴν μετρίαν αὐτοῦ περιουσίαν, κληροδοτημά-
των, κατέλιπε δρ. 20.000, ὅπως διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου στηθῇ ἄν-
δρῆς εἰς ἕνα τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν διακρεφάντων ἀνδρῶν κατὰ
τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἀφῆσας τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀνδρὸς εἰς
τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμούπολεως καὶ ἀναθίσας τὴν κρίσιν τῶν
προπλάσμάτων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Τὸ
Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμούπολεως ἐπὶ τῆς Δημαρχίας Δ. Βαφια-
δάκη ἄριστος παμψηφεί τὸν ναυάρχον Ἀνδρέην Μιαούλην ὡς τὸν ἄν-
δρα, εἰς ὃν ἔμελλε νὰ στηθῇ ὁ ἀνδρῆς, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἀρ-
χαιολογικῆς Ἐταιρείας ἐνέκρινε κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκ τῶν σταλέν-
των προπλάσμάτων τὸ τοῦ ἐν Ρώμῃ σπουδάζοντος καλλιτέχνου Γ.
Μπονάνου.

Ὁ ἀνδρῆς τοῦ Ἀνδρέου Μιαούλη ἀπεκαλύφθη τῇ 23 Ἀπριλίου ἐ.
ἔ. ἐπὶ τῆς πλατείας Λεωτσάκου.